

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče fizično osebo, ki z drugimi fizičnimi osebami sklene pogodbo o združitvi v združenje, ki je brez pravne osebnosti, ni identificirano za davčne namene in katerega cilj je prihodnja izvedba dela (gradbenega objekta) na zemljišču, ki je del osebnega premoženja nekaterih pogodbenikov, glede na okoliščine iz postopka v glavni stvari šteti za davčnega zavezanca za DDV v smislu člena 9(l) Direktive o DDV ⁽¹⁾, čeprav so davčni organi dobave gradbenih objektov na zemljišču, ki je del osebnega premoženja nekaterih pogodbenikov, v okviru davčnega sistema prvotno obravnavali kot prodaje, ki spadajo na področje upravljanja zasebnega premoženja teh oseb?
2. Ali je treba glede na okoliščine postopka v glavni stvari načela pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo in druga splošna načela v zvezi z DDV, kakršna izhajajo iz Direktive 2006/112, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni praksi, na podlagi katere davčni organ, potem ko je prvotno od fizične osebe pobral davek na dobiček od prenosa lastnine, ki je del osebnega premoženja, pri čemer se primarno pravo ni v ničemer bistveno spremenilo, na podlagi istih dejanskih okoliščin po dveh letih ponovno preuči položaj in te iste transakcije opredeli kot gospodarske dejavnosti, ki so predmet DDV, ter retroaktivno obračuna dodatni znesek?
3. Ali je treba člene 167, 168 in 213 Direktive o DDV, preučene z vidika načela davčne nevtralnosti, razlagati tako, da v okoliščinah postopka v glavni stvari nasprotujejo temu, da davčni organ davčnemu zavezancu zavrne pravico do odbitka DDV, ki ga mora plačati ali ga je plačal za blago in storitve, ki so se uporabili za namene obdavčljivih transakcij, samo zato, ker takrat, ko so se zanj opravljale zadevne storitve, ni bil identificiran kot davčni zavezanec za namene DDV?
4. Ali je mogoče glede na okoliščine postopka v glavni stvari določbe člena 179 Direktive razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki za davčnega zavezanca, za katerega se uporablja posebna shema oprostitve in ki je prepozno vložil zahtevek za identifikacijo za namene DDV, določa obveznost plačila davka, ki ga je bilo treba pobrati, pri čemer nima pravice do odbitka vrednosti zneska odbitnega davka za posamezno davčno obdobje, pri čemer se pravica do odbitka izvaja pozneje na podlagi davčnega obračuna, predloženega po identifikaciji davčnega zavezanca za namene DDV, kar lahko vpliva na obračun dodatnih zneskov?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, (UL L 347, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Laufen (Nemčija) 30. aprila 2014
– kazenski postopek zoper Gavrila Covacija**

(Zadeva C-216/14)

(2014/C 253/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Laufen

Stranki v postopku v glavni stvari

Gavril Covaci

Druga stranka: Staatsanwaltschaft Traunstein

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 1(2) ter 2(1) in (8) Direktive 2010/64/EU ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotujeta sodni odredbi, s katero se na podlagi člena 184 nemškega zakona o sodiščih od obdolžencev zahteva, da veljavno vložijo pravno sredstvo le v jeziku sodišča, v tem primeru v nemščini?

2. Ali je treba člene 2, 3(1)(c) ter 6(1) in (3) Direktive 2012/13/EU ⁽²⁾ razlagati tako, da nasprotujejo, da se obdolžencu odredi, naj določi pooblaščenca za vročitev, kadar rok za vložitev pravnega sredstva začne teči že z vročitvijo pooblaščenca za vročitev in kadar ni pomembno, ali se je obdolženec z obtožbo seznanil?

⁽¹⁾ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščeniosti v kazenskem postopku (UL L 142, str. 1).

Tožba, vložena 20. maja 2014 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-244/14)

(2014/C 253/23)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in J. Hottiaux, pooblaščenec)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga, naj se

- ugotovi, da Republika Avstrija ni izpolnila svojih obveznosti iz Direktive 2004/49/ES, ker členov 3, točka k), 10(5), 11(2), 17(1), 19(2), 22(3) in 25(3) te direktive ni v celoti prenesla;
- Republiki Avstriji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je po preučitvi pravnega položaja v Republiki Avstriji izrazila pomisleke v zvezi s konkretnim prenosom nekaterih določb Direktive 2004/49/ES ⁽¹⁾. Pomisleki se v bistvenem nanašajo na varnostno spričevalo in varnostno pooblastilo, nacionalni organ za varnost, preiskave, preiskovalni organ in varnostna priporočila.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 227.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 26. maja 2014 – KLM proti Ministère des finances et des comptes publics

(Zadeva C-250/14)

(2014/C 253/24)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Air France – KLM

Tožena stranka: Ministère des finances et des comptes publics